

Gegevens opvraging

Ordernummer:	O2024-0424916	Datum opzoeking:	8/05/2024
Referentienummer:	24-9900-Stationsstr58-1	Zoekdata:	43352E0879/00K000
Perceel:	43352E0879/00K000		

Resultaat opvraging perceel gelegen in Eeklo afdeling EEKLO 2 AFD, sectie E met perceelnummer 0879/00K000 [43352E0879/00K000]

Informatievraag: beschermd onroerend erfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Notariswoning:** (detail zie bijlage)

Legende

- Cultuurhistorische landschappen
- Archeologische sites
- Stads- en dorpsgezichten
- Monumenten
- Overgangszones

Informatievraag: vastgestelde inventaris onroerend erfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Historische stadskern van Eeklo:** (detail zie bijlage)
- **Notariswoning:** (detail zie bijlage)

Legende

- Landschapsatlas
- Historische tuinen en parken
- Houtige beplantingen
- Archeologische zones
- Bouwkundig erfgoed - gehelen
- Bouwkundig erfgoed - relicten

Informatievraag: wetenschappelijke inventaris onroerend erfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- **Historische stadskern van Eeklo:** Archeologisch (detail zie bijlage)
- **Notariswoning:** Bouwkundig (detail zie bijlage)

Legende

■ Historische tuinen en parken	□ Houtige beplantingen
■ Archeologische zones	■ Landschapatlas
■ Bouwkundig erfgoed - gehelen	● Orgels
▲ Bouwkundig erfgoed - relict	

Informatievraag: Unesco werelderfgoed

Indicatieve kaartweergave

Resultaat

- Het onroerend goed is niet opgenomen in de Unesco Werelderfgoedlijst

Legende

■ Bufferzones
■ Kernzones

Welke informatie kan u terugvinden in dit uittreksel?

Beschermd onroerend erfgoed

Onroerend erfgoed wordt beschermd omdat het van grote waarde is voor de gemeenschap. Het moet minimaal in de staat blijven waarin het zich bevond op het moment van de bescherming.

Het onroerend erfgoeddecreet voorziet vier mogelijke beschermingsstatuten;

1. een beschermd monument
2. een beschermd cultuurhistorisch landschap
3. een beschermd stads- of dorpsgezicht
4. een beschermde archeologische site

Geïnteriseerd onroerend erfgoed

Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft de expliciete opdracht om al het waardevolle onroerend erfgoed in Vlaanderen te inventariseren. Door de jaren heen zijn er meerdere wetenschappelijke inventarissen opgemaakt over bouwkundig, landschappelijk en archeologisch erfgoed. Daarnaast zijn er ook enkele thematische inventarissen gerealiseerd: over historische tuinen en parken, houtige beplantingen met erfgoedwaarde en orgels.

Geïnteriseerd onroerend erfgoed is opgenomen in een wetenschappelijke inventaris. Zo'n opname heeft geen rechtsgevolgen. Het goed wordt enkel beschreven en gedocumenteerd.

Vastgesteld onroerend erfgoed

De vaststelling van een inventaris is één van de instrumenten die de Vlaamse overheid kan inzetten om onroerend erfgoed te behouden. Hiermee bevestigt de bevoegde minister dat alle erfgoeditems op een vastgestelde lijst erfgoedwaarde bezitten en nog altijd bewaard zijn. Bij een vastgesteld item moet de overheid, eigenaar of beheerder rekening houden met bepaalde rechtsgevolgen, die verschillen naargelang de inventaris.

Het onroerenderfgoeddecreet voorziet in de vaststelling van minstens vijf inventarissen:

- De inventaris van het bouwkundig erfgoed
- De landschapsatlas
- De inventaris van de archeologische zones
- De inventaris van houtige beplantingen met erfgoedwaarde
- De inventaris van historische tuinen en parken

Unesco werelderfgoed

De Werelderfgoedconventie van 1972 betracht cultureel en natuurlijk erfgoed dat van unieke en universele waarde is voor de mensheid, te bewaren en te ontsluiten voor toekomstige generaties. Meer dan 190 lidstaten hebben deze Conventie ondertekend. België is sinds 1996 ook partij bij het Werelderfgoedverdrag. Zowel cultureel als natuurlijk erfgoed, als erfgoed dat daarvan een gecombineerde vorm is, kan voor de Werelderfgoedlijst worden voorgedragen. Vlaanderen telt momenteel vijf beschermingen op de Werelderfgoedlijst: een serie van 13 begijnhoven en van 26 belforten, het atelier Plantin-Moretus, de woning Giuette en de volledige Brugse binnenstad.

Informatieverplichting

Iedereen die **een beschermd onroerend erfgoed** verkoopt of verhuurt voor meer dan negen jaar dient in de publiciteit én in de onderhandse en authentieke akte vermelden dat het om een beschermd goed gaat, en wat de precieze rechtsgevolgen daarvan zijn.

Iedereen die **een geïnteriseerd onroerend goed** verkoopt of verhuurt voor meer dan negen jaar, moet dit niet in de publiciteit vermelden, maar wel in de onderhandse en authentieke akte, alsook de precieze rechtsgevolgen die aan de opname verbonden zijn door een verwijzing naar hoofdstuk 4 van het Onroerenderfgoeddecreet op te nemen.

Archeologie

Op percelen die in een voorlopig of definitief beschermde archeologische site gelegen zijn of die in een archeologische zone gelegen zijn die opgenomen is in de vastgestelde inventaris van archeologische zones dient de archeologieregelgeving te worden nageleefd. Zorg dat je het correcte traject volgt bij vergunningsaanvragen.

Wetgeving

Decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014 (Belgisch Staatsblad 17 oktober 2013 en 15 april 2014). Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Meer info

www.onroerenderfgoed.be

Bron vastgoedinfo

Deze opvraging bevat overheidsinformatie verkregen van het Agentschap Onroerend Erfgoed, Koning Albert-II-Laan 19, bus 5, 1210 Brussel en Informatie Vlaanderen, Havenlaan 88, 1000 Brussel wat betreft het Grootchalig Referentie Bestand Vlaanderen (GRB).

Bijlage

Informatieaanvraag Onroerend erfgoed

(Referentienummer: 24-9900-Stationsstr58-1)

Resultaat opvraging perceel gelegen in Eeklo afdeling EEKLO 2 AFD, sectie E met perceelnummer 0879/00K000 [43352E0879/00K000]

Beschermd onroerend erfgoed

Beschermd monument: Notariswoning

Beschermd monument

Beknopte karakterisering

Typologies herenhuizen, notariswoningen, tuinen

Stijl

Datering vierde kwart 19de eeuw

Betrokken personen • Van Hoecke, P. (Ontwerper)

Beschrijving

De voormalige notariswoning en de achterliggende tuin zijn beschermd als monument.

Waarden

Artistieke waarde, historische waarde

in casu *architectuur* historische waarde:

Deze imposante herenwoning van 1880 is één der merkwaardigste en best bewaarde neoclassicistische gebouwen van Eeklo. Als voormalige notariswoning is het een representatief voorbeeld van de prestigieuze verblijven die de notabelen aan het einde van de 19de eeuw lieten optrekken aan de Stationsstraat, de belangrijkste invalsweg naar het stadscentrum. Met dit ontwerp realiseerde de Gentse architect P. Van Hoecke voor Eeklo een uitzonderlijk architectuur met een opvallend rijkelijk gedecoreerde voorgevel en een stijlvol interieur.

De harmonieuze opbouw van de gevel, plastische uitwerking van de bovenverdieping en de overvloedige doch verfijnde stucdecoratie getuigen van een artistieke hoogstaande kwaliteit.

Het origineel concept van een enkelhuis met koetsdoorrit, centrale vestibule met monumentaal trappenhuis en enfilade van salons links hiervan bleef volledig gerespecteerd evenals de interieurdecoratie. Zowel het intact schrijnwerk van de poort, het binnenschrijnwerk met beschilderde panelen of geëst glas als de marmeren schouwmantels en stucplafonds met verguld lijstwerk geven blijk van een hoge kwalitatieve uitvoering en zijn exemplarisch voor de burgerlijke interieurkunst van het einde van de 19de eeuw.

Voormalige notariswoning is beschermd als monument omwille van het algemeen belang gevormd door de:

Is de aanduiding van

- **Stationsstraat 58 (Eeklo)** Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo, naar plannen van architect P. Van Hoecke. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/8344>

Beschermingsbesluiten

- **Geografisch pakket Eeklo** - <https://id.erfgoed.net/besluiten/4236>
Definitieve beschermingsbesluiten

Vastgestelde inventaris

Vastgestelde archeologische zone: Historische stadskern van Eeklo

Vastgestelde archeologische zone

Beknopte karakterisering

Typologies [steden](#)

Datering [middeleeuwen](#), [nieuwe tijd](#)

Beschrijving

De historische stadskern is een immense en complexe archeologische zone die het resultaat is van een eeuwenlange intense bewoning binnen de stedelijke grenzen, meestal een omwalling. De stadsplattegrond kent een cumulatief karakter en verschillende fasen, met een oude nederzettingkern die soms teruggaat op een vroeg- of pre-middeleeuwse aanwezigheid. Voor de afbakening is in eerste instantie gekeken naar het 19de-eeuwse gereduceerde kadaster omdat dit de eerste nauwkeurige kadasterkaart is die nog een tijdsbeeld geeft van voor de industrialisering.

Is de aanduiding van

- **Eeklo (Eeklo)** Deze zone omvat de historische stadskern van Eeklo.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/11886>

Beschermingbesluiten

- [Historische stadskern Eeklo - https://id.erfgoed.net/besluiten/5884](https://id.erfgoed.net/besluiten/5884)
Vaststellingsbesluiten

Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Notariswoning

Vastgesteld bouwkundig erfgoed

Beknopte karakterisering

Typologies [notariswoningen](#)

Stijl

Betrokken personen • [Van Hoecke, P. \(Ontwerper\)](#)

Datering [vierde kwart 19de eeuw](#)

Beschrijving

Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo, naar plannen van architect P. Van Hoecke. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk.

Waarden

Architecturale waarde

Historische waarde

Is de aanduiding van

- **Stationsstraat 58 (Eeklo)** Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo, naar plannen van architect P. Van Hoecke. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk.

Heeft als voorganger

- **Stationsstraat 58 (Eeklo)** Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo, naar plannen van architect P. Van Hoecke. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk.

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/131517>

Beschermingbesluiten

- [Besluit tot vaststelling van de inventaris bouwkundig erfgoed in de provincie Oost-Vlaanderen - https://id.erfgoed.net/besluiten/15002](#)
Schrappingsbesluiten Vaststellingsbesluiten

Historische stadskern van Eeklo

Beknopte karakterisering

Typologies [steden](#)

Datering [middeleeuwen](#), [nieuwe tijd](#)

Beschrijving

Algemene Beschrijving

Het centrum van Eeklo, gelegen rond de historische Sint-Vincentiuskerk, is gelegen op een 9 à 10 m hoge top van een hoger gelegen, matig droge tot zeer droge zandrug, omgeven door een vrij nat landschap, op de grens tussen de waterbekkens van de Schelde in het oosten en de Brugse Polders in het westen. In die natte zandgebieden stromen onder meer de Lieve in het westen, de Bruggravenstroom in het zuiden en de Isabellabeek in het noordoosten. De zone bevindt zich op het gewestplan volledig binnen bebouwde kom, dat naast woongebied ook enkele zones bevat met gebieden voor ambachtelijke bedrijven en gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Archeologische nota

De archeologische zone van Eeklo stad omvat de historische stadskern van Eeklo, zoals die op basis van de historische kaarten van Pourbus en Ferraris (1771-1778) en het gereduceerd kadaster van 1851 kan herkend worden. Omdat Eeklo nooit stadsmuren heeft gehad, zijn andere afbakeningsgrenzen gezocht, zoals een weg of een perceelsgrens. In het noorden en noordoosten is de archeologische zone afgebakend door de oude spoorlijn, nu de museumlijn, in het zuidoosten, aan de overzijde van de Stationstraat door de Visstraat en de Zuidmoerstraat, in het zuiden door enkele percelen tot aan de Dullaaert, die samen met de Leikensweg en de Kloosterdreef het domein van het Onze-Lieve-Vrouw-Ten Doornklooster aflijnt, om dan in de rest van het zuiden en het zuidwesten vooral via perceelsgrenzen rond de Moeie aansluiting te vinden in de noordwestelijke zone, waar enkele percelen van de windmolens afgezoomd zijn en aansluiten in het noorden bij de Lijsterbesstraat, de Berkstraat, de Eikelstraat en zo via de Opeisingsstraat opnieuw aan te sluiten bij de spoorlijn.

De langgerekte zandrug midden een laaggelegen, nat gebied was een uitstekende plaats voor de lokalisatie van Eeklo bij de economische ontwikkeling van het gebied, waarbij de religieuze instellingen zoals de Gentse Sint-Pieters- en Sint-Baafsabdijen en het Sint-Janshospitaal van Brugge een belangrijke rol speelden. Hiervan getuigen enkele laatmiddeleeuwse pachthoeven die in de 13de eeuw opgericht werden, zoals het Sint-Jansgoed en het Goed ter Moere, net ten noordwesten van de stadskern (De Potter & Broeckeaert 1973; Lampaert 1967-1973; Ryserhove 1971).

Over de vroegste ontwikkeling van Eeklo en de stichting van de kerk is niets geweten. In 1240 ontvangt Eeklo stadsrechten van Johanna van Constantinopel, terwijl de oudste vermelding van de Sint-Vincentiusparochie pas uit 1331 dateert (Ryserhove 1971; Tondat 1992; Van De Bouchaute 1982). De in 1878 gesloopte kerk kende echter zeker al een 13de-eeuwse voorganger, wat onder meer blijkt uit de laat-19de-eeuwse foto's van de afgebroken, vroeg-gotische westtoren. Toen aangetroffen muurresten onder het portaal doen zelfs een mogelijk romaanse kerk op dezelfde plaats vermoeden (Tondat 1992).

De ligging langsheen een belangrijke handelsweg tussen Brugge en Antwerpen, en verbonden met Gent via het Leiken, gegraven rond 1450 en dat verbinding gaf met de Lieve, liet Eeklo toe zich als handelsstadje te ontwikkelen, onder meer door de belangrijke lakennijverheid. Binnen het graafschap Vlaanderen maakte Eeklo deel uit van het Brugse Vrije. De stadskeure van 1240 gaf Eeklo een

eigen rechtspraak en legt het grondgebied vast. Het eerste 'stedehuus' werd kort daarna opgericht op de plaats van het huidige stadhuis van rond 1650. Rond 1450 stichtten de grauwezusters van Sint-Omer het Onze-Lieve-Vrouweklooster Ten Doorn, dat met zijn ommuring afgebeeld staat op de kaart van het Brugse Vrije door Pieter Pourbus uit 1562. Kort daarna wordt het onder het Calvinistisch bewind in 1678 verwoest. Tijdens deze godsdiensttroebelen kwam Eeklo in de frontlijn te liggen, wat nefaste gevolgen had voor het hele historische centrum, dat eveneens grotendeels vernield werd (De Potter & Broeckaert, 1973; Lampaert 1967-1973; Ryserhove 1971, De Schrijver 1993; Tondat 1993; Pille 2003; Van Hoecke 1995-1998). De minderbroeders uit Brugge kopen het vervallen complex van de grauwezusters en richten er tussen 1664 en 1685 hun nieuwe klooster in (Verschuere 1949).

Er zijn geen archeologische waarnemingen binnen deze zone geregistreerd die betrekking hebben op zijn middeleeuwse geschiedenis. Er is enkel de vondst van een gepolijste bijl in silex uit het middenneolithicum tot middenbronstijd, aan de Raverschootstraat, op de rand van de afbakening.

Evaluatie van de bewaringstoestand en motivatie voor de afbakening

Een deel van de zone is bebouwd; hoe groot de verstoring van de bodem is, is moeilijk in te schatten, deze zal alvast sterk variëren naargelang de plaats en de aard van de bebouwing. Uit archeologisch onderzoek in historische stadskernen blijkt echter duidelijk dat deze over het algemeen een dik, vrij goed bewaard en zeer gevarieerd bodemarchief bevatten, in dit geval het resultaat van een bewoningsgeschiedenis van meer dan 800 jaar.

De bewaring van organische materialen is moeilijk in te schatten, en hangt sterk af van zeer plaatselijke bodemomstandigheden. Er is een grotere kans op bewaring in de nattere zandbodems, en in diepere archeologische structuren zoals grachten, waterputten en beerputten.

Eeklo is één van de weinige middeleeuwse steden in Vlaanderen die nooit een eigen stadsomwalling gehad heeft. Als historisch, stedelijk centrum bevat ze echter de typische samenstelling van een oude stadskern, waarin een diep bodemarchief aanwezig is. /BR De archeologische zone van Eeklo Stad is gebaseerd op de spreiding van de bewoning van het stadscentrum zoals op het primitief kadaster geregistreerd staat, inclusief de zone van het Onze-Lieve-Vrouw-ten-Doorn klooster in het zuiden en de windmolens ten westen van de kern, eveneens op de zandrug gelegen. In het centrum ligt de Markt met het Stadhuis en de Sint-Vincentiuskerk. Dat dit geheel samen de oude kern uitmaakt blijkt ook uit het stadsplan van Eeklo van Pieter Pourbus uit 1562.

Bibliografie

Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden voor Zijn Koninklijke Hoogheid de Hertog Karel Alexander van Lotharingen, Jozef Jean François de Ferraris, Koninklijke Bibliotheek van België, uitgegeven in 1770-1778, schaal 1:11.520 herleid naar 1:25.000.

Gereduceerde Kadasterkaart van België, Dépôt de la Guerre, uitgegeven in 1845-1855, schaal 1:20.000.

DE POTTER F. & BROECKAERT J. 1973: *Geschiedenis van de Gemeenten der provincie Oost-Vlaanderen, Arrondissement Eeklo*, Gent.

DE SCHRIJVER X.P. 1993: Het stadhuis van Eeklo, *De Eeklose Dobbelsgebakene* 2, 14-15.

DHANENS E. 1947: *De voormalige parochiekerk van Eekloo*, Antwerpen.

LAMPAERT L. 1967-1973: *De Geschiedenis van Eeklo*, Eeklo.

PILLE F. 2003: Zes eeuwen stadhuis, 1. De 15de en 16de eeuw, *De Eeklose Dobbelsgebakene* 12, 57-68.

RYSERHOVE A. 1971: Oud Eeklo, *Appeltjes van het Meetjesland* 22, 310-395.

TONDAT R. 1992: De oude kerk van de stad Eeklo, *De Eeklose Dobbelsgebakene* 1, 3-17.

TONDAT R. 1993: Het stadhuis van nieuw Eeklo, *De Eeklose Dobbelsgebakene* 2, 174-179.

TYS D., BUYLE E., VERDURMEN I. & CANTERS F. 2010: *Vectorisering en karakterisering van nederzettingskernen op basis van het zgn. 'gereduceerd kadaster'*, Skar-Rapport 5, Brussel.

VAN DE BOUCHAUTE C. 1982: *De Sint-Vincentiuskerk te Eeklo*, Eeklo.

VAN HOECKE R. 1995-1998: De annalen van Ten Doorn (1-13), *De Eeklose Dobbelsgebakene* 4 tot 7.

VERSCHUERE A. 1949: *De Minderbroeders te Eeklo, 1649-1949*, Mechelen.

Is aangeduid als

- **Eeklo (Eeklo)** Deze zone omvat de historische stadskern van Eeklo.

Omvat

- **Molenstraat 230 (Eeklo)** Naar aanleiding van de bouw van meerdere wooneenheden werd in de Molenstraat te Eeklo een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd.
- **Louispark, Molenstraat 109 (Eeklo)** Naar aanleiding van het verkavelen van gronden werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd.

- **Louisepark, Molenstraat (Eeklo)** Er blijkt een zeer lage sporendensiteit te zijn, waarbij geen relevante archeologische sporen of structuren werden aangetroffen

Is deel van

- **Eeklo (Eeklo)**

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/300594>

Notariswoning

Beknopte karakterisering

Typologies **notariswoningen**

Stijl

Datering **vierde kwart 19de eeuw**

Betrokken personen • **Van Hoecke, P. (Ontwerper)**

Beschrijving

Voormalige notariswoning. Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk. Thans is het gebouw de zetel van de "Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen". Beschermd als monument bij MB van 30.04.2004.

Notariswoning gebouwd als rijwoning met koetsdoorn naar de achterliggende grote tuin en vroegere paardenstallen. Opvallend rijkelijk gedecoreerde gepleisterde en witgeschilderde voorgevel in neoclassicistische stijl naar plannen van architect P. Van Hoecke (Gent). Een gesigioneerde plattegrond van de gelijkvloerse verdieping is nog bewaard ter plaatse. Woning van vijf traveeën en twee bouwlagen onder pseudo-mansardedak met vijf dakvensters. De vier linkertraveeën zijn voorzien van een hoge arduinen plint met getoogde keldergaten, beveiligd door fraaie gesmeed ijzeren hekken, en getoogde benedenvensters. Penanten afgewerkt met schijnvoegen. Rechter travee gemarkeerd door de hoge steekboogvormige koetspoort gevat in een geprofileerde arduinen omlijsting met diamantkop als sluitsteen. Originele houten vleugeldeur met panelen, voorzien van twee deurkloppers met leeuwenkoppen; tussendorpel uitgewerkt als een klassieke kroon- en tandlijst op klossen. Plastische uitgewerkte bovenverdieping in de vorm van een rondboogarcade met dito vensters onder een zware gedecoreerde booglijst op verdiepte pilasters met gesculpteerde imposten en sluitsteen. Deze rust op een arduinen puilijst op versierde voluutconsoles; borstweringen voorzien van balusters. Een prachtig uitgewerkt hoofdgestel met gelede

architraaf, fries met spiegels en sculpturale vulling en een houten kroon- en tandlijst op uitgelengde versierde modillons lijnt de gevel af. Ook de houten dakvensters zijn rijkelijk uitgewerkt met voluutstukken en gebogen kroonlijsten met sluitsteen. Achtergevel met oorspronkelijke beraping en vlak omlijste getoogde vensters.

Grondplan kenmerkend voor een enkelhuis met rechts de koetsdoorrit en in het midden links de doorgang naar de hoger gelegen vestibule met het trappenhuis. In de achterbouw waren respectievelijk een veranda met aanpalende eetkamer, de keuken en het washuis ondergebracht. Brede koetsdoorrit met behouden, deels geplaveide en gekasseide vloer, volledig uitgevoerd in neoclassicistische stijl met ritmerende pilasters, imitatievoegen en stucplafonds met omlopende palmetfriezen en tandlijsten. De vestibule, thans afgesloten door een glazen tochtdeur, wordt gemarkeerd door de gekoppelde salondeuren die gevat zijn in een bruingeschilderde omlijsting met hoofdgestel en spiegel tussen de deuren. De originele wit- en zwartmarmeren vloer en de trap met achtzijdige trappaal bleven behouden. Mooiste salon achteraan met nog het beschilderde en vergulde stucplafond, de beschilderde deuren en een witmarmeren schouwmantel met ingewerkt kachelkje. Een vierdelige beglaasde deur met geëts glas gaf voorheen toegang tot de veranda, thans verbouwd tot burelen. Het voorsalon bezit een sobere houten lambrisering en zwartmarmeren schouw met uitspringend kachelkastje.

- BAILLIEUL B.- LEEMAN K., *Klooster Zusters van Liefde J.M. te Gent*, Gent, 1991.
- DE KEYSER R. - VAN HOECKE R., *Dokters uit de tijd van toen (7)*, Drs. Gaston & Urbain Dauwe, in *De Eklose Dobbелgebakkene*, X, 2001, 2, p.88-98.

Waarden

Is aangeduid als

- **Stationsstraat 58 (Eeklo)** Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo, naar plannen van architect P. Van Hoecke. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk.
- **Stationsstraat 58 (Eeklo)** De voormalige notariswoning en de achterliggende tuin zijn beschermd als monument.
- **Stationsstraat 58 (Eeklo)** Imposant herenhuis, gebouwd in 1880-81 door notaris Emiel Dauwe (1848-1930), van 1902 tot 1920 tevens burgemeester van Eeklo, naar plannen van architect P. Van Hoecke. Nadien bleef het huis in het bezit van de familie en had één van de zonen, dokter Urbain Dauwe er zijn praktijk.

Is deel van

- **Stationsstraat (Eeklo)**

Meer info

- <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/50864>